

גזית עם המפיקה טלי השילוני
יש אנשים שרוצים לשלוח אותי לפסיכיאטר מפני שלא התחנתני!

● כעובד רשות השידור אתה יכול להביע עמדה או דיעה?

לא.
● וזה לא מופרע לך?
זה מופרע לי מאוד מאוד מאוד. אבל אני מסתדר.

עבדתי וז' שנים ברדיו, והמהפך חל רק לפני חצי שנה. כיחאום המעמד שלי קיבל גוון חדש של סטארזים

“

● איך?
אני אמור להיות אובייקטיבי, אבל יש הכרל בין אובייקטיביות ובין ניטרליות. ובחופש הקטן הזה, כך אני חושב, אני יכול לשחק. אני נהנה מעוד פרובלמטיקה: כשעבדתי בחברות הייתי אמור להביא על כל ידיעה איזון. מאחר שהתוכנית שלי אינה מוגדרת כאקטואלית-חדשותית, אני פטור מהעניין. ובקשר לוועד המנהל — אמרו לי שמישהו אמר שצריך להוריד את התוכנית. מי?

כמה כאלה היכולים להגיד דבר כזה את מכירה?

● השמועות הרווחות הן שתוכניתך, יש עניין הצליחה לגנוב מאזינים מהתוכנית הסופרסופולרית של גליציה! לשעתיים משתיים! המשוודרת באותן שעות שבהן אתה משרד? לא סהרה בתחילה להתמודד עם תוכנית מצליחה שכזו?

כשאני התחלתי את התוכנית לפני חצי שנה, אמרו לי וגם כתבו בעיתונים שנגד שעתיים משתיים אין מה לעשות. ואני יודע שהתוכנית היתה פופולרית מאוד.

● אתה אומר היתה?
כן, אני אמר ללא שמץ של צניעות: היתה פופולרית מאוד. הייתי קצת מודאג כי התוכנית שלי נשענת כולה עלי. אך הבנתי שעתיים משתיים היא תוכנית בואנר שמיצה את עצמו וצריך להפחש משנה אחר. אלא שזוהי שמרקוני המציא את הרדיו אף אחד לא המציא רדיו אחר וכולם מסתובבים באותו מעגל. אז מה עושים? היתה אז האזנה עצומה לגל"ץ. אני עמדת לשרר ברשת ב"ת. התבקשתי לקחת שעתיים שלא היתה להן האזנה כלל. לא ידעתי לקראת מה אני הולך.

החלטתי ללכת על תוכנית בלתי-צפויה. בשעתיים משתיים הכל צפוי. אתה יודע מה מצפה לך, אתה יודע מי יגיש את הפינות ואילו פינות. אצלי הכל בלתי-צפוי. אני מתחיל תוכנית ואני לא יודע איך היא תתחיל ואיך היא תיגמר. חברי הטובים, שעשו את שעתיים משתיים, כמו איציק בן-נר ששנינו מאותו הכפר — כפר יהושע — ואלכס אנסקי חברי הטוב ורפי רשף, אמרו לי: מהנסיון שלנו לא תחזיק מעמד. הם היו סקרנים לראות מה אעשה.

הגעתי לפיתרון. החלטתי שאעשה תוכנית שיש בה במידה רבה התייחסות אישית שלי, ואני אומר לך בחוסר צניעות שיש לי מה להגיד, ולתוכנית לא יקראו ש עניין אלא ש עניין עם גבי גזית וזהו. הבנתי שיש לשים דגש על כך שיש לי מה להגיד. ואל תבקשי ממני להיות צנוע בעניין הזה.

● לא צריך להיות רגיש כדי להבחין שצניעות זה לא בדיוק הצד החזק שלך. אני לא מנסה ככל הכוח להשיג מאזינים. לפני כמה זמן אמרתי ברדיו משהו חסרת-קדריים. מייד אחר-כך טילפנו איזה 50 איש, וצרחו וקיללו. הייתי אמור שקיללו קללות שהנייר שלך לא היה סובל. אמרתי מספיק; פתחתי מיקרופון ואמרתי: תראו חברים, מי שאינו יכול להאזין לתוכנית שישחק מינה ושמהלה בכפתור ויחפש תחנה אחרת. תעזבו אותנו במנוחה, אל תצלצלו. זה עולה לכם בכריאות, אז עזבו. לכו לתחנות אחרות וזהו זה.

● אתה נהנה להתעמת עם המאזינים?
אני אוהב לקיים איתם יחסים. מייד אחרי גל השיטה מגיע גל המאזינים המכריזים על נאמנות ללא סייג לתוכנית.

● בוא נחזור לגליציה-ל. מה דעתך?

אך הצלחת לגרום משם מאזינים ואיך אתה יודע שחלק ממאזיני גל"ץ עברו אליך?

אני לא מאמין שמקשיבים לרדיו בגלל התוכנית אלא בגלל התחנה. גל"ץ צברה תאוצה בשנים האחרונות, וקשה להעביר אנשים מתחנה לתחנה. לי יש בעיה של פירסומת — שבע רקות פירסומת — וזה מעצבן, משגע. אני בטוח שאם הייתי בלי פירסומת היו לי 50% יותר מאזינים. כשהתחלתי את התוכנית, על פי סקר האזנה היה היחס בין ההאזנה לגל"ץ ולרשת ב"ת באותן השעות ארבע לאחת, ובמצב כזה קשה להתחיל. אני מחכה לסקר הבא בחשש רב, אך אני מניח שהוא יהיה מפתיע.

כשהייתי בגל"ץ, בשירותוס, היו שם חברים שאמרו לי בלחש: שמע, בין 2 ר 4 אנחנו מאזינים לך ולא לשידור היוצא מהבניין. אנשים אמרים לך: עזבנו ואנחנו מאזינים רק לך. אני מקבל עשרות מיכתבים של קוראים המספרים לי שעזבו את שעתיים משתיים למעני.

תראי, אני מאמין בכחובת קבועה. לשעתיים משתיים יש הרבה מנחים. אצלי יש רק אני. לכן קוראים לתוכנית של גל"ץ שעתיים משתיים ולתוכנית שלי "התוכנית של גבי גזית". שם זה שם של תוכנית ופה זה גבי גזית.

אני אתן לך דוגמה. אחת המפיקות שלי ביקשה מקרוב מישפחה להאזין לתוכנית. הוא אמר לה: לא בא בחשבון, אני מאזין קבוע לשעתיים משתיים. אז היא אמרה לו: מה איכפת לך? תנסה, זו תוכנית טובה. ואז הוא אמר לה: בשום פנים ואופן לא. אני מאזין רק לשעתיים משתיים. על גבי גזית אני לא מוכן לוותר.

● אתה לא מרגיש שהעובדה שאתה ממשמש בחובת לכל מיני אנשים ממילה עליך אחריות שאינה מוגבלת על המנחים של שעתיים משתיים או על שרדיו רדיו אחרים?

כן, נכון, ואני לא אוהב את זה. פתאום מתלוננים אצלי על זה שבמרכז חולון אין בתי-שימוש. פתאום אני מתחיל להיות מין כלבוטק כזה. פתאום גילו שיש מישוה שאיכפת לו. אני לא אוהב את זה. יחד עם זאת, זה נעים. כתבה לי אשה אחת: כרגע מגרתי לרוחץ כלים לשלושה גברים. אחד מבוגר ושני צעירים, ששוב יצאו מהבית וכל מה שאני רוצה בעצם זה לשכב כעת באיזה אי יוני, לשחות יין ולשמוע את החבר שלי מהרדיו מדבר. זהו, זה הסגנון שלי. להיות חבר מהרדיו. אני מנסה לדבר, לא למסור הרעות. הרדיו תמיד מודיע הרעות: "והנה החדשות", "והנה היומן".

● אינך מקפיד במיוחד על דיקדוק לשון בתוכניתך, אין לך בעיות עם מומחי הלשון של הרדיו?

יש ועוד איך, עם האחראים על הלשון, אבל אני לא מקבל הרעות שלהם. אני מנסה לדבר בשפת בני-אדם. אם העורך המוסיקלי שלי יגיד זה אשקרה שר טוב, אני לא אעיר לו.

● אתה תגיד אשקרה? אשקרה לא, אבל אני מתבטא בכסח ואני אומר "אללה בוא נגמור ראיין". הרעיון הוא לדבר עם אנשים, והטכניקה היא לא לדבר בלשון רבים, אלא לפנות אל כל אחד ואחד. לא להגיד אתם אלא אתה.

● יש איזשהו גוון סכסי בקולך הרדיופוני? הצלחת לצבור לך מעריצות?

למולי הרב אין לי מעריצות מהסוג של שרדני רשת גימ"ל. אני לא צריך את זה. גם כך אני מקבל לא מעט פניות. איזה סוג של פניות? מטלפנת בחורה ואומרת: שלום, אני שומעת אותך ברדיו, אני רוצה להיפגש אתך. אני אומר לה: סליחה, אבל אני לא נפגש.

● מודע לא? קודם כל, אין לי מספיק זמן להיפגש עם כולם. חלק מהן נשמעות סימפטיות ואינטליגנטיות, אבל אני יודע: זה לא מפני שאני חושב שמי שפונה כך לשרדני יש לה בעיה או חיסרון אישי. אולי זה מפני שאני מאמין שבכל זאת צריך לשמור על דיסטאנס. אולי מפני שאני מאמין שהקשר שלי עם המאזינים מסתיים ב-4, כשהתוכנית מסתיימת.

● קרה לך שמאזינה התאבה בקול שלך כמו בברט. מיסטי?

היו מיקרים. ואלך טיפלת בזה? בעדינות רבה. מה, אני צריך לספר לך איך מרחיקים חיזורים? אמרתי שאני עסוק ושיש עלי קשרים. ואת יודעת, אנשים רוי לא יודעים עלי הרבה, אז אמרתי שאני בן 58 עם ילד בצבא ומי שלא טרחה בקרקנות או חריכות לא יכול לדעת שזה לא נכון. צילצלה אלי מישוה רצתה להיפגש. סיפרה שהיא סטודנטית בת 22. שאלתי אותה: בן כמה אבא שלך? אמרה 48.

אמרתי לה: אני יותר מבוגר ממנו בעשר שנים. היא אמרה שלא איכפת לה.

● בותבים עליך במדורי הרבילות? לשימחתי הרבה לא. פרצופי אינו מפורסם ולא הופעתי עדיין בטלוויזיה. אני לא די מעניין. ואני לא זוכר שמישהו כתב על איזה רומנים שהיו לי.

● מתי חל בעצם המהפך באישיותך הרדיופנית? אתה עובד ברדיו כבר 12 שנים.

לפני חצי שנה. עד אז עשיתי רק חדשות. אבל כשהתחלתי עם יש עניין זה קיבל גוון של... סטארזים?

במידה מסוימת כן. התחילו להגיע הצעות בתחום פירסום ושואו ביזנס. הפכתי להיות להיט די חם בעריכראיונות.

● אם אנחנו מדברים על פירסום — אתה עוסק בהשכרת קולך לפירסומות. אתה סבור שבעתונות זה אתי לפרסם חברה זו או אחרת? הרי אנשים מאמינים לך. הם אומרים: גבי גזית אמר. אתה בודק את טיב המוצרים שאתה ממליץ עליהם?

יש כמה מישורים שאני יכול לענות לך. אני יכול להיצמד למישור הפורמליסטי, של החלטת ועדת האתיקה של אגודת העיתונאים, שאינה אוסרת השכרת קולות לפירסומת. למעשה עוסקים בכך שלושה עיתונאים: אני, ריון לונדון ואלכס אנסקי. אני לא יודע מה איתם, אבל אני מקפיד שבחווה שאני עושה עם חברה יהיה ספקי

יש לי בעיה עם האחרים על הלשון ברדיו. אני לא מקבל מהם הערות. אני בעיקרון לא נכגש עם המאזינות שלי

“

שלא מאפשר שידור גינגלים שאני הקלטתי בתוכנית שלי. זה ברור.

זה לא ברור. קורה אצל אחרים שמשדרים אצלם בתוכנית גינגלים עם קולם. אבל נכון שהם שרדני רדיו ולא עתונאים. אתה מומליץ לציבור המאזינים על מוצרים מסויימים. הם מזוהים את קולך ואתה אמוין עליהם. אתה מוכן לקחת אחריות שאני אקנה מבשיר ורדיין מפני שאתה המלצת עלי ויסתבר לי שהמבשיר דפוק?

קודם כל, אני לא ממליץ. הציעו לי הרבה כסף כדי שאגיד. שלום, כאן גבי גזית" וסידרת. אני מבאי עובדות.

● מניין לך שהן נבונות? אני נודק בדרך כלל. אני משכיר את קולי, ומי שמומה שזה הקול שלי והוא מספיק אידיוט להאמין שאני כאמת מוכר לו את המוצר מפני שאני מכיר אותו מקרוב. אז זו הבעיה שלו.

● אני לא אומרת שהמאזין הוא אידיוט, אבל הוא בהחלט הדיוט. אתה מתייחס לשיכון בכלי, אני מתייחסת

למאזין שלך בלימונה ובירוחה, שאינו מכיר את הפרוצדורה, אינו יודע שקיימים שרותי פירסומת בשידור, שאתה משכיר את קולך. בשבילו זה "גבי גזית אמר".

את חושבת שיש כאמת אנשים המאמינים שאני ממליץ על מוצר שאני מכיר מקרוב? הרי מדובר על אנשים אינטליגנטיים. לא קרה לך שהתייחסו לפירסומת שעשית?

קרה שבא אחד או שניים ושאל אותי איך המכשיר. אבל יש לי ויכוח איתך. אני בטוח שהם מבינים שאני רק משכיר את קולי.

● בשאתה אומר על מוצר מסויים שהוא טוב, אנשים מאמינים לך. גם אני אתגר מהרדיו אומר שזה טוב.

● אבי אתגר הוא שרדני רדיו. אתה עיתונאי, שהמוטו שלו הוא להגיד אמת. מניין לך שאתה אומר אמת בשאתה משכיר את קולך?

נכון, כעיתונאי המוטו שלי הוא להגיד אמת ויציב. אך אני מקווה שהמאזינים מבינים שאני איש שעושה חלטורה כדי לראו לעתיד ילדיו. כי כידוע לך, משכורת רשות-השידור היא לא משהו שאפשר להשתבח בו.

● מהי המשכורת שלך? עבור הגשת תוכנית יום-יום, שזו עבודה מהבוקר עד הלילה, ושעות נוספות, ועבודה בימי שישי, והוצאות וטלפונים שאני עושה מהבית, ונסיעות ודלק המשולם באיחור, ואחרי 12 שנות עבודה ברדיו — אני מרויח 35 אלף שקל נטו לחודש. מה לעשות? זה מה שיש ואין לי טענות.

● מה תעשה אם יסתבר לך יום אחד שאותה חברה שפירסמת מעורבת בשחיתות, מרמה את הציבור?

אחיה הראשון שיתעניין ויחשוף. אתן לך דוגמה: התבקשתי להשכיר את קולי למישחק האלגנטי של מיפעל הפיס, ואני עצמי התפתיתי ורכשתי כרטיס מגני. ואז גיליתי שכשאתה מרוויח הם לא משלמים בומן, אלא כעבור שלושה שבועות. פתחתי מיקרופון וסיפרתי את הסיפור. אמרתי למאזין: אתה משלם באחד בחודש דמי מגני ומקבל את הכסף כעבור שלושה שבועות. דופקים אותך בהצמרה. משהו הפריע לי להגיד את זה? זה שעתך להם פירסומת מנע ממני לחשוף את זה שהם דופקים את הציבור? וזהי תמימות רבה מצידו של מי שמשלם לי לחשוב שהוא מחוסן מביקורת. להיפך, אני מרגיש חובה לדווח אמת.

● אומרים שעשית הון מהגינגל הידוע "מעניין".

המחירים בשוק מאוד נמוכים. אם אני אגיד לך כמה קיבלתי תצחקי. מה גם שמקבלים סכום חד פעמי, ללא תמלוגים על כל השמעה.

● אז למה אתה עושה את זה? כי זו עבודה קלה, שיש בצביה בכל זאת שכר נאה. את יודעת שהחברה של "מעניין" השקיעה עשרה מיליון שקלים במסע הפירסום? את יודעת איזה סכום מגווח קיבלתי אני, שעליו נבנה מסע הפירסום?

● איזה? אני מדבר על שבריר של פרומיל.

● נכון שאותה חברה פנתה אליך שנית ודרשת מהם חצי מיליון לירות כסכום התחלתי ואז הם סירבו ולקחו את גבי ינון?

לקחו את גבי ינון, מעניין. האמת היא שאחרי שהגינגל כליך הצליח, הם פנו אלי שוב, ואז חשכתי שלאור ההצלחה שהיה לי בה לא רק די (חמשך בעמוד 68)